

סיפור לשבת

הכנסת אורחים

רבי אלימלך מליז'נסק ואחיו רבי זושא מאניפולי תלמידיו של המגיד ממזריטש "ערכו גלות" במשך כמה שנים, ונדדו מעיירה לעיירה כדי להפיץ את תורת החסידות. לא היה להם בגדים ראויים ומזון לאכול והם היו נראים כמו שני קבצנים. בנדודיהם הם היו מגיעים מדי פעם לעיירה לודמיר. גביר העיירה שהיה עשיר מופלג סירב להכניסם לביתו בטענה שאין זה לכבודו לארח שני קבצנים. לעומתו יהודי אחר בעיירה שהיה עני מרוד אך בעל לב זהב ונשמה טהורה, אכסן את שני האחים הצדיקים ברצון. לימים יצא שמם בעולם ורבי אלימלך ורבי זושא נודעו כצדיקים גדולים ורבים באו אליהם כדי לקבל ברכה הדרכה ועצה. החסידים שלהם קנו להם עגלה מהודרת רתומה לסוסים אבירים, והם המשיכו לנוע מעיר לעיר להפיץ את תורת החסידות. יום אחד הם הגיעו שוב לעיירה לודמיר. כאשר שמע גביר העיירה על בואם של שני הצדיקים הגדולים למקומו, הוא יצא לקראתם והזמינם לביתו. ענו לו רבי אלימלך ורבי זושא: בבקשה אתה יכול לקחת את העגלה והסוסים. אנו הולכים אל אותו יהודי שאירח אותנו בביתו עד היום. העשיר התפלא על תשובתם והם הסבירו לו: הרי אנחנו לא השתננו נשארנו אותו אלימלך ואותו זושא כמו שהיינו בביקורים הקודמים שלנו בעיירה. אם כן מה נשתנה עכשיו שאתה מבקש להזמין אותנו לביתך? אין זאת אלא מפני שיש לנו כעת עגלה וסוסים. אם כן קח את העגלה והסוסים וארח אותם בביתך.

מקור: מקור